23/04/2019

Αρνητικά σχόλια για την αντίδραση για την καταστροφή της Παναγίας των Παρισίων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Η 15η Απριλίου 2019 θα μείνει στην ιστορία ως αποφράδα ημέρα για τον παγκόσμιο πολιτισμό, με την απανθράκωση του ναού της «Παναγίας των Παρισίων». Αναμφίβολα ο κάθε πολιτισμένος άνθρωπος, ο οποίος έχει κρίση και μπορεί να κατανοήσει τη σημασία των πολιτιστικών μνημείων, λυπάται, διότι ο κόσμος γίνεται φτωχότερος από πολιτισμικής απόψεως, με τέτοια θλιβερά συμβάντα. Δεν γνωρίζουμε, ποια ήταν η αιτία της καταστροφής του σημαντικού αυτού μνημείου. Αν δηλαδή ήταν ένα τυχαίο γεγονός, ή μια σκόπιμη δολιοφθορά, δεδομένου ότι δεκάδες παπικοί και προτεσταντικοί ναοί στη Γαλλία και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες υφίστανται βανδαλισμούς και βεβηλώσεις. Αυτό είναι έργο των γαλλικών αρχών να το διερευνήσουν. Και δεν υπαινισσόμαστε εδώ μόνον τα εκατομμύρια των αλλοθρήσκων αλλοδαπών, οι οποίοι έχουν κάθε λόγο να μισούν και να θέλουν την καταστροφή κάθε χριστιανικού μνημείου στη γηραιά ήπειρο και γενικά τον δυτικό κόσμο, διότι αυτό επιτάσσει η θρησκευτική τους πίστη, αλλά και εγγενείς σκοτεινές δυνάμεις, οι οποίες μισούν τον Χριστιανισμό και πασχίζουν να εξαφανίσουν την επιρροή του και την παρουσία του.

Ο ναός της ***«Παναγίας των Παρισίων»***, ο οποίος είναι γνωστός και ως ***Νότρ Νταμ ντε Παρί***,

είναι ο μητροπολιτικός ναός των παπικών στο Παρίσι και αποτελεί ένα από τα πιο θαυμαστά αρχιτεκτονικά οικοδομήματα του λεγομένου οξυκόρυφου γοτθικού ρυθμού. Βρίσκεται στο κέντρο της Γαλλικής πρωτεύουσας. Άρχισε να κατασκευάζεται το έτος 1163 και αποπερατώθηκε δύο αιώνες μετά. Είναι ένα μεγαλοπρεπές ογκώδες μνημείο, με κύριο χαρακτηριστικό την θαυμαστή κεντρική του πύλη με τον τεράστιο ρόδακα, τα περίφημα γλυπτά, το πανύψηλο κωδωνοστάσιο, ύψους 68 μέτρων, ο εσωτερικός διάκοσμος και τα μοναδικά υαλογραφικής τέχνης, (βιτρώ), παράθυρα. Στον μεγαλοπρεπή αυτό ναό έλαβαν μέρος σημαντικά ιστορικά γεγονότα. Στις 2 Δεκεμβρίου 1804 στο Ναό αυτό στέφθηκε Αυτοκράτορας ο Ναπολέων Α΄ ο Βοναπάρτης. Μέχρι της αποτεφρώσεώς του αποτελούσε ένα από τα σπουδαιότερα τουριστικά μέρη της Γαλλίας.

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης κατέγραψαν συγκινητικές σκηνές οδύνης των Γάλλων πολιτών, βλέποντας ένα πολιτιστικό μνημείο με ιστορία οκτώ αιώνων να εξαφανίζεται μέσα σε οκτώ ώρες μέσα στις φλόγες και τους καπνούς της καταστροφικής πυρκαγιάς. Βεβαίως όλοι μας λυπηθήκαμε, ωστόσο κάποιοι από τους Ορθοδόξους και μάλιστα κάποιοι επίσκοποι, σχολιάζοντας το γεγονός σκανδάλισαν τον πιστό λαό του Θεού, διότι εκφράστηκαν με τρόπο ανεπίτρεπτο, που εγείρει πολλά ερωτηματικά. Για μας τα μνημεία των αιρετικών και των αλλοθρήσκων έχουν, πρέπει να έχουν, μόνον καλλιτεχνική και πολιτισμική αξία, και να απολαμβάνουν τον σεβασμό μας, μόνον ως τέτοια και όχι ως χώροι λατρείας του αληθινού Θεού. Το συγκεκριμένο μνημείο είναι, (ήταν), ο καθεδρικός ναός των παπικών του Παρισιού. Οι παπικοί όμως έχουν καταδικαστεί από μια πληθώρα Ορθοδόξων Συνόδων πανορθοδόξου και οικουμενικού κύρους ως αιρετικοί. Θεοφώτιστοι Πατέρες και περισπούδαστοι δάσκαλοι της Εκκλησίας μας, με πρωτοστάτη τον άγιο ***Γρηγόριο τον Παλαμά,*** (1296-1359), έχουν αποφανθεί, πως οι αμετανόητοι αιρετικοί είναι στην ουσία άθεοι, διότι έχουν μια στρεβλή πίστη για το Θεό. Λατρεύουν έναν είδωλο του αληθινού Θεού, ένα πλάσμα της φαντασίας τους και όχι τον αποκαλυμμένο Τριαδικό Θεό της Εκκλησίας. Η σχολαστική λεγόμενη θεολογία κατασκεύασε μια εκτρωματική εικόνα περί του Θεού, την οποία υιοθέτησε ο αιρετικός Παπισμός και την ακολουθεί μέχρι σήμερα.

Κατά συνέπεια, όσοι εκ των Ορθοδόξων επίσκοπων, εξέφρασαν την οδύνη τους για την καταστροφή της «***Παναγίας των Παρισίων***», θεωρούντες αυτόν ως ναό, στον οποίο λατρευόταν ο αληθινός Θεός, έπεσαν σε σφάλμα σοβαρό, διότι αγνοούν, (ηθελημένα;), το γεγονός ότι ο Παπισμός δεν είναι Εκκλησία, αλλά αίρεση, παραμερίζοντας και διαγράφοντας Οικουμενικές Συνόδους και τις θεοφώτιστες φωνές των αγίων Πατέρων μας και προβάλλοντας δικές τους απόψεις. Όταν διαβάσει κανείς τις επιστολές συμπαράστασης, που έστειλαν στους παπικούς της Γαλλίας και στο Βατικανό, αβίαστα και ξεκάθαρα καταλήγει σ’ αυτό

ακριβώς το συμπέρασμα, στην πίστη τους δηλαδή, ότι στον συγκεκριμένο ναό λατρευόταν ο αληθινός Θεός. Συγκεκριμένα ένας εξ' αυτών γράφει: « ***Σήμερα η Παναγία των Παρισίων έγινε Παναγία των δακρύων μετά την καταστροφική πυρκαγιά που κατέστρεψε ένα τμήμα αυτής…Γνωρίζουμε όμως ότι η φλόγα της πίστης, η φλόγα της χριστιανικής καρδιάς, η αγάπη στην ιστορία και ο σεβασμός στα ιερά κειμήλια που συνδέθηκαν με την ιστορία και τους αγώνες του Γαλλικού Λαού θα ανασυστήσει και θα κάνει τον Ναό της Παναγίας και πάλι λειτουργικό, για να εμπνέει και να φωτίζει τις ψυχές των ανθρώπων της πίστης και του πνεύματος. Από την θλίψη που μας προξένησε το γεγονός της καταστροφής του Ναού προχωράμε στην ελπίδα της Ανάστασης που θα σημάνει και την ανακαίνιση του Ναού. Είμεθα κοντά σας σε ό, τι μας χρειασθείτε».*** Διερωτόμαστε: μπορεί ένας Ορθόδοξος Επίσκοπος να πιστεύει και να διακηρύσσει ότι ***«η Παναγία κλαίει*** » για την καταστροφή ενός αιρετικού ναού; Μπορεί να εύχεται να γίνει και πάλι ο αιρετικός αυτός ναός ***«λειτουργικός»*** και το χειρότερο, ***«να εμπνέει και να φωτίζει τις ψυχές των ανθρώπων της πίστης και του πνεύματος»****;* Ποιας πίστης; Των δεκάδων αιρετικών παπικών διδασκαλιών; Για ποια ***«ανάσταση»*** μιλάει; Μήπως τη διαιώνιση των παπικών κακοδοξιών, οι οποίες θα συνεχίσουν να κηρύττονται στον ανακατασκευασμένο ναό; Τι νόημα έχει η φράση του ***«Είμεθα κοντά σας σε ό,τι μας χρειασθείτε»****;*

Πέραν αυτού υπάρχει και μια άλλη σημαντική παράμετρος. Πως εξηγείται οι μεν Ορθόδοξοι να εκφράζουν αισθήματα οδύνης για την καταστροφή του παπικού αυτού ναού, ενώ οι ευρωπαίοι ***«χριστιανοί»*** να ***«σφυρίζουν αδιάφορα»,*** όταν καταστρέφονται ναοί ύψιστης πολιτισμικής αξίας στον Ορθόδοξο χώρο; Ποια ήταν η ευαισθησία του Βατικανού και ποια διαμαρτυρία εξέφρασαν οι ευρωπαίοι, όταν το 1999 βομβαρδιζόταν η Ορθόδοξη Σερβία, με αποτέλεσμα να καταστραφεί μεγάλος αριθμός Ορθοδόξων ναών μεγάλης ιστορικής και καλλιτεχνικής αξίας από τις ***«ανθρωπιστικές βόμβες»*** των νατοϊκών; Ουδεμία. Ουδεμία διαμαρτυρία για την ισοπέδωση πλήθους Ορθοδόξων ναών στη Συρία, το Ιράκ και αλλού. Ουδεμία διαμαρτυρία για την βεβήλωση πληθώρας Ορθοδόξων ναών στην Τουρκία και στην κατεχόμενη Κύπρο, οι οποίοι είτε βεβηλώθηκαν, είτε κατεδαφίστηκαν, είτε έγιναν στάβλοι και αποθήκες, είτε ***«πασαρέλες»*** για την επίδειξη μόδας, (βλ. Αγία Ειρήνη στην Κωνσταντινούπολη). Τέλος ουδεμία διαμαρτυρία για τις απαράδεκτες εξαγγελίες του τούρκου προέδρου κ. ***Ταγίπ Ερντογάν***, να μεταβάλλει την ***Αγία Σοφία της Κωνσταντινουπόλεως****,* σε μουσουλμανικό τζαμί, ένα μνημείο ασύγκριτης αξίας σε σχέση με εκείνο της «***Παναγίας των Παρισίων».***

Εκ του Γραφείου επί των Αιρέσεων και των Παραθρησκειών της Ι.Μ. Πειραιώς